

РЕШЕНИЕ

№ 7677

гр. София, 13.12.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.11.2017 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Антони Йорданов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Чавдар Ангелов, като разгледа дело номер **9696** по описа за **2017** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Делото е образувано по касационна жалба на Комисия за финансов надзор, чрез процесуалния си представител, срещу Решение от 11.07.2017г., по нахд № 1909/2016г. по описа на Софийски районен съд, наказателно отделение, 122 състав., с което е изменено Наказателно постановление (НП) № Р-10-879/10.12.2015г., издадено от заместник председателя на Комисия за финансов надзор, ръководещ управление Застрахователен надзор.

В жалбата се твърди, че решението на СРС е неправилно, в частта, с която е изменен размера на наложената санкция. Излагат се доводи, че нарушението е извършено при условията на повторност съгласно параграф 1, т. 37 от ДР на КЗ (отм.) Искане се отмяната на съдебния акт и постановяване на друг, с който да се потвърди изцяло НП, алтернативно се моли съда да постанови решение, с което да бъде определена имуществена санкция над минималния законоустановен размер.

Ответната страна по жалбата ЗД [фирма],не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът дава становище за основателност на жалбата.

Настоящият съдебен състав като прецени събраните по делото доказателства,

доводите и възраженията на страните намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Фактическата обстановка е установена безспорно и пълно:

На 29.05.2015г. в ЗД [фирма] е подадено уведомление за щета на основание договор за застраховка „Гражданска отговорност“ и по повод настъпило застрахователно събитие – ПТП на 28.07.2014г., в резултат на което е увреден мотоциклет марка „Х.“, собственост на Н. Ж. С., като са представени и писмени доказателства. Образувана е щета №14963535000086. Не се спори по делото, че на 15.08.2014г. лицето е предявило пред застрахователя своята застрахователна претенция, като е приложил съответно и всички относими към претенцията му документи. Предвид горното актосъставителят, административно-наказващият орган и районният съд са приели, че от 15.08.2014г. за [фирма] е възникнало задължението по чл.271, ал.2 КЗ да се произнесе в тримесечен срок, но не по-късно от 17.11.2014г. (първият работен ден, следващ последния ден на срока- 15.11.2014г.), по предявената щета като определи и изплати размера на обезщетението или мотивирано да откаже плащането.

Въззивният съд е приел за установена описаната в АУАН и НП фактическа обстановка, въз основа на доказателствата по административната преписка и гласните такива от разпита на свидетеля М.. Достигнал е до извод за правилност на АУАН и НП, издадени при правилно приложение на материалния закон, но е приел, че следва да намалил размера на санкцията на 1000лв. поради наличие на нов по-благоприятен закон – чл.644, ал.2 от КЗ.

В тази връзка, настоящата съдебна инстанция намира, че първоинстанционният съд, при правилно изяснена фактическа обстановка, споделена и от касационната инстанция, е достигнал до грешни правни изводи. Безспорно е установено, че [фирма] е нарушило императивната разпоредба на чл. 271, ал. 2, във връзка с ал. 1 от КЗ, установяваща задължение за застрахователя да се произнесе по претенция по „Гражданска отговорност на автомобилистите“ в 3-месечен срок от предявяването ѝ. Съгласно разпоредбата на чл. 271, ал. 1 от КЗ срокът за произнасяне не може да бъде по-дълъг от 3 месеца. Съгласно чл. 271, ал. 2 от КЗ „лицето, пред което е предявена претенцията, трябва да определи и изплати размера на обезщетението, или даде мотивирано становище по предявените претенции, когато отказва плащане или когато основанието и размерът на вредите не са били напълно установени“. В случая е установено, че по претенцията на Н. С. е била заведена щета при застрахователя на 15.08.2014 г., като 3-месечният срок за произнасяне на застрахователя е изтекъл на 17.11.2014 г. (първият работен ден, следващ последния ден на срока- 15.11.2014г.), следователно нарушението е извършено на 18.11.2014 г.

В случая се касае за формално нарушение на императивната разпоредба на чл. 271, ал. 1 от КЗ. Приключването в срок на заведена пред застрахователя претенция за изплащане на обезщетение е едно от средствата за защита на интересите на потребителите на застрахователни услуги, а в случая с установяването на срок за удовлетворяване на претенции по застраховка „Гражданската отговорност“ охранява интересите на лица, понесли щети от неправомерното поведение на застрахования.

Въззивният съд обаче е достигнал по грешен извод при индивидуализацията на наказанието.

Разпоредбата на чл. 319, ал. 1, т. 2 от КЗ постановява, че на юридическо лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на КЗ, на актовете по прилагането му, извън случаите по чл. 312 - 318 от КЗ, на разпореждане или заповед на комисията, на нейния председател или заместник – председател, се наказва с имуществена санкция в размер от 1 000 до 20 000 лева.

Съгласно чл. 319, ал. 2, предл. второ от КЗ (отм.) при повторно нарушение наказанието по ал. 1, т. 2 е от 2000 до 40 000 лв., както се спомена по-горе, по делото са представени безспорни доказателства, от които е видно, че застрахователното дружество е наказано за същото по вид нарушение. В едногодишен срок от тази дата е установено извършването на второ нарушение и то е същото по вид с предходното, което обосновава извод за наличие на признака „повторност“ по смисъла на §1, т. 37 от ДР на КЗ (отм.).

Следва да се уточни, че КЗ е отменен с § 34 от преходните и заключителните разпоредби на Кодекса за застраховането - ДВ, бр. 102 от 29 декември 2015 г., в сила от 01.01.2016 г. Цитираните по-горе разпоредби са възпроизведени в чл. 644, ал. 2 във връзка чл. 644, ал. 1, т. 2 и § 1, т. 51 от ДР от КЗ /нов/. Чл. 644 ал.1 КЗ е обща разпоредба за налагане на административно наказание, когато е извършено нарушение на норма от КЗ, извън случаите по чл. 635 - 643 от КЗ, в рамките на които са определени конкретни наказания за конкретни нарушения на нормите на кодекса. От друга страна разпоредбата на чл. 644, ал. 2 от КЗ урежда института на т.нар. "повторно нарушение". Съобразно легалната дефиниция на § 1, т. 51 от ДР на КЗ от такъв характер е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на НП, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. В такива случаи административнонаказателната репресия от страна на държавата спрямо юридическото лице - нарушител е засилена като размера на налаганата имуществена санкция в случаите на нарушение по чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ отм. е от 2000 до 40 000 лева. Поради това съдът намира, че правилно на ЗД [фирма] е наложено наказание по чл. 644, ал. 2, пр. 2, вр. ал. 1, т. 2 от КЗ, доколкото несъмнено е доказано, че нарушението е извършено при условията на повторност.

Материалният закон по определяне размера на имуществената санкция е приложен правилно като е съобразено цялостното поведение на нарушителя. Според настоящият състав наложената имуществена санкция съответства на характера и тежестта на извършеното нарушение и е съобразена с целите, визирани в ЗАНН. Не е налице по-благоприятен нов закон, както е приел въззивният съд. Съдът намира, че не са били налице основания за намаляване на размера на санкцията от страна на въззивния съд, доколкото същият я е намалил под минималния предвиден в закона размер.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 11.07.2017г. на Софийски районен съд, НО, 122 състав, постановено по н.а.х.д. № 1909/2016г. И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Р-10-879/10.12.2015 г., издадено от заместник председателя на Комисия за финансов надзор, ръководещ управление Застрахователен надзор., с което на ЗД [фирма] на основание на чл. 320, вр. с чл. 319, ал. 2 КЗ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на

4000 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.